

RÖDTOPPEN

GOLVMOPPEN

DIN LILLA SKIT

TÖNTEN
TOABORSTEN

VEM
BRYR
SIG?

CAMILLA JÖNSSON

Hegas

VEM BRYR SIG?

av Camilla Jönsson

Hegas

1. Ett nytt hem

– Äntligen! Pappa sträckte på sig så att det knakade i ryggen. Det var den sista lådan, sa han och log.

– Skönt, sa jag och såg mig omkring. Det var kaos i den nya lägenheten. Alla lådorna med våra saker stod i en enda röra. Det skulle bli jobbigt att packa upp. Fast inte lika jobbigt som det hade varit att bära upp allt. Lägenheten låg på tredje våningen och det fanns ingen hiss.

– Blir det bra med pizza till middag?

– Visst, sa jag.

Pappa såg bekymrat på mig.

– Du, jag vet att det här är tufft för dig.

Men det kommer att bli bra. Jag lovar.

– Säkert, sa jag. Men det märktes att jag inte menade det.

Medan pappa gick ut för att köpa pizza gick jag runt i lägenheten. Vårt nya hem.

Allt hade gått så fort. Det började med att pappa fick ett nytt jobb. Ett drömjobb, enligt honom. Han ville verkligen ha det.

Problemet var bara att vi måste flytta på grund av det. Jag gillade det inte alls. Förr hade vi bott i ett litet hus. Nu skulle vi bo i lägenhet. Och jag skulle inte kunna åka till mamma när jag ville.

Mamma och pappa har varit skilda sen jag var fem. Så jag är van vid att de inte bor tillsammans längre. Jag minns inte ens

hur det var. Men de bodde åtminstone i samma stad. Det tog bara tjugo minuter att åka buss mellan dem. Jättebra, tyckte jag. Då kunde jag hälsa på mamma när jag ville.

Men så dök det här jobbet upp. Och jag ville verkligen bo hos pappa. Hellre det än att flytta till mamma och hennes nya familj. Inte för att jag har nåt emot mina halvsyskon. Men jag vill inte bo med dem. Inte jämt. Att bo med pappa är lugnt och skönt. Att bo med två småungar är det inte.

Dessutom kändes det taskigt att lämna pappa. Jag har alltid bott hos honom. Mamma har ju en ny familj. Pappa har bara mig. Så jag ville inte lämna honom ensam.

Så här var vi nu. Lägenheten hade tre

rum och kök och det minsta rummet skulle bli mitt. Där stod redan min säng och mitt skrivbord. Jag gick fram och satte mig på sängen. Plockade fram mobilen och tog på mig hörlurarna. Tryckte fram en låt som jag gillade.

Jag tycker om hård och tung musik. Musik som känns i hela kroppen. Basen som dunkar som en puls. Röster som nästan skriker. Jag blir glad av det. Det får mig att slappna av. Men just nu hjälpte det inte alls.

Jag såg mig omkring. Tittade på mitt nya rum. Tapeterna var fula. Golvet var fult. Till och med dörren såg gammal och tråkig ut. Men det skulle jag kunna göra nåt åt. Om jag orkade.

Förresten var det inte det värsta med att

flytta. Det fanns en annan sak som gjorde mig mer orolig.

På måndag skulle jag börja på en ny skola.

2. Knochad

– Du måste upp nu, Isak! Annars kommer du för sent!

Pappas röst hördes alldeles utanför min dörr. Jag drog täcket över huvudet och stönade. Helst av allt hade jag velat stanna i sängen hela dagen. Eller för alltid.

– Kom igen nu, Isak! Pappa bankade på dörren.

– Jag kommer! vrålade jag tillbaka.

Motvilligt slängde jag av mig täcket och steg upp. Jag hade inte packat upp nånting. Alla mina kläder låg fortfarande

i flyttlådorna och jag visste inte var min ryggsäck fanns. Det tog minst en kvart att leta fram det jag ville ha på mig.

När jag kom in i köket gav pappa mig en arg blick.

Jag bara ryckte på axlarna och hällde upp ett glas mjölk.

– Har du allt du behöver nu? undrade han.

– Visst, sa jag. Det är lugnt.

Pappa fnös.

– Vi får väl se, muttrade han.

Tio minuter senare var jag på väg ut genom dörren. Jag hittade inte ryggsäcken, så jag fick ha mina saker i en plastkasse.

Jag rusade ner för trapporna, två steg i taget. Plötsligt slogs en dörr upp rakt

När Isak börjar i sin nya klass märker han snabbt att något inte står rätt till. Ett litet gäng styr över alla, och ingen vågar säga ifrån.

Mest är det Tova som blir mobbad. Tova som råkar bo granne med Isak och som har ett leende som får det att pirra i magen på honom.

Men vågar Isak vara den som försöker sätta stopp för mobbningen? Eller ska han göra som alla andra – blunda, och inte bry sig?

En bok om mobbning, ung kärlek – och om att våga stå upp för någon annan, trots att priset för det kan bli väldigt högt...

Hegas

Art nr 433721

ISBN 978-91-7543-372-1

9 789175 433721

www.hegas.se

